

РЕШЕНИЕ

№ 3770

гр. София, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО II ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Митова

Членове: Валентина Ангелова
Милен Евтимов

при участието на секретаря Мариана Д. Ружина
като разгледа докладваното от Валентина Ангелова Въззивно гражданско
дело № 20211100508198 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е въззивно - по реда на чл. 258 и следващите от ГПК .

С решение № 20083586 от 31.03.2021 г., постановено по гражданско дело № 22118 по описа за 2019 г., Софийски районен съд, III гражданско отделение, 86 състав, оставил без уважение молбата на Ц. А. Е. с правна квалификация чл. 9 от Закона за лицата и семейството във връзка с чл. 549 и следващите от ГПК- за обявяване отсъствието на Ю. А.а Х., както и да бъде назначен на основание чл. 8 от ЗЛС за лице, което да я представлява при извършване на действия на управление на имуществото ѝ за запазване на нейните интереси, като неоснователна и недоказана.

Недоволен от така постановеното решение останал молителят в първоинстанционното производство Ц. А. Е. (въззивник в настоящето производство), който обжалва същото с оплакване за неговата неправилност и необоснованост, с доводи изложени в жалбата си. Прави искане за отмяна на обжалвания съдебен акт и уважаване на молбата му, се обяви отсъствието на посоченото лице и въззивника се назначи на негов представител на основание чл.

8 от ЗЛС.

В хода на съдебното дирене лично и чрез пълномощника си по делото, поддържа въззивната си жалба и пледира за нейното уважаване.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК заинтересованата страна Столична община депозира писмено становище, с което счита жалбата за допустима и основателна и моли съда да постанови решение, с което да уважи същата.

В хода на съдебното дирене, не изпраща представител.

Контролиращата страна - Софийска градска прокуратура, чрез представителя си, прокурор Радослав Стоев, счита въззивната жалба за основателна и пледира за уважаването ѝ.

Жалбата е подадена в срока по чл. 275 от ГПК, от страна в първоинстанционното производство имаща интерес от обжалването и срещу подлежащ на въззивно обжалване допустим съдебен акт, поради което е допустима.

Софийски градски съд, като прецени доводите на страните в двете съдебни инстанции и доказателствата по делото, по реда на въззивното производство, прие за установено следното:

С обжалвания съдебен акт, първоинстанционния съд оставил без уважение молбата на въззивника за обявяване на отсъствието на Ю. А.а Х., както и за назначаване на ищеца за нейн представител, приемайки, че молбата е недоказана, доколкото се установило, че посоченото лице е било осъждано в САЩ, изтърпяло наказание лишаване от свобода и след като било освободено, се е укрило и преустановило контактите си с близките си в България, но от това не можело да се направи извод, че е изчезнало.

За да е налице отсъствие по смисъла на чл. 8-17 от Закона за лицата и семейството (ЗЛС) е необходимо физическото лице да е изчезнало, да не се появява на местата, на които обичайно пребивава и да няма сведения за него, т. е. да липсват известния както от самия отсъстващ, така и от други лица за него-дали е жив, къде се намира и т. н.

Според разпоредбата на чл. 9 от ЗЛС ако отсъствието продължи повече от една година, съдът по искане на заинтересованите или на прокурора обявява лицето за отсъстващо.

В случая Ю. А.а Х., с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. София, Район „Сердика“, ул. „*****, и настоящ адрес в САЩ, е дъщеря на А.Х. Е., с

ЕГН *****, и на И. Ц. Е.а, с ЕГН *****, като понастоящем родителите ѝ са починали. Тя е в родствени връзки с въззивника Ц. А. Е., с ЕГН *****, брат. Понастоящем няма съставен акт за гражданско състояние, установяващ смъртта на Ю. А.а Х., като съобразно справка от Национална база данни „Население“, семейното положение на същата е неомъжена. До 29.09.2016 г. същата се именувала Ю. А.а Е.а, а след тази дата е вписана промяна на фамилното ѝ име на Х.. В общината по постоянния ѝ адрес – СО Район Сердика не са постъпили никакви сведения, въпреки направеното разгласяване по чл. 550, ал. 2 от ГПК.

На 16.02.2013 г. в 08:31 часа, същата напуснала страната ни през Аерогара София с полет ТК1028, след което няма регистрирано влизане в страната. Тъй като е с настоящ адрес в САЩ тя не е обявявана за общодържавно издирване, но при проверка на постоянния ѝ адрес от страна на МВР, СДВР, Отдел „Противодействие на криминалната престъпност“, тя не е установена на адреса, а по данни на съседи лицето не живее там от повече от четири години (към 17.01.2020 г.) и те не разполагат с информация за точното ѝ местоположение. Направени били и опити за връзка на посочения от нея мобилен телефон 0886 132 293, но същият бил изключен и такава не била осъществена. Последният издаден на Ю. Х. документ за самоличност – паспорт № *****, издаден на 15.07.2011 г. и валиден до 15.07.2016 г. е с изтекъл срок. Същата не е осъждана за престъпления от общ характер на територията на Република България, липсват данни за образувани и неприключили досъдебни наказателни производства, както и за образувани наказателни производства срещу нея. Понастоящем няма данни тя да се намира в някой от арестите на страната, както и в някое от местата за изтърпяване на наказание лишаване от свобода. По делото няма данни да са ѝ налагани принудителни административни мерки по Глава VII от Закона за българските лични документи, срещу нея не се водят изпълнителни дела, тя не присъства в пациентската листа на нито един общопрактикуващ лекар от началото на задължителното здравно осигуряване и не е ползвала медицински услуги в България, както и не е получавала лекарства, напълно или частично заплащани от НЗОК. След края на 1999 г. няма данни за осигуряване на лицето, за регистрирани трудови договори, по които тя да е страна, както и да са ѝ изплащани пенсии на територията на страната. Тя не се води на диспансерно наблюдение и не е лекувана в ЦПЗ „Проф. Н. Шипковенски“, гр. София, както ЦПЗ София.

Видно от писмо от 15.12.2015 г. изпратено до починалата първоначална молителка И. Ц. Е.а, майка на въззивника и на Ю. Х. от МВР, Дирекция

„Консулски отношения“, във връзка с подадената молба с искане за издирване на дъщеря ѝ, Генералното консулство на Република България в Чикаго отправило запитване за издирване на местонахождението на лицето, като е установено, че Ю. А.а Е.а не живее на посочения адрес, а след осъществена допълнителна проверка е установено, че тя е намерена, но се намира в полицейското управление, тъй като е задържана за извършено документално престъпление чрез измама.

Разпитаният по делото свидетел А.Ц. Е., син на въззивника, чиито показания въззивният съд прецени по реда на чл. 172 от ГПК и кредитира в цялост, установява, че преди повече от 20 години леля му се установила в САЩ, като той за последен път я видял за петдесетата годишнина на своя баща (роден 10.02.1963 г.), когато самият свидетел бил 7-8 годишен. След празненството, леля му напуснала страната. След това свидетелят повече не виждал леля си, но знаел, че тя до края на 2015 г. общувала с баща му и с родителите си, докато те били живи. В края на 2015 г. тя спряла да се обажда и от тогава нямали никаква информация за нея. Знаел, че била осъдена за документална измама в САЩ и в началото на 2016 г. излязла от затвора, но трябвало да се явява и подписва, тя не се явявала и била обявена за издирване. Освен запитването в консулството, семейството не правило други опити за издирването ѝ.

Изслушан по реда на чл. 550, ал. 3 от ГПК въззивникът Ц. А. Е. заявява, че през 1997 г. сестра му спечелила „зелена карта“ и заминала за САЩ и се установила в Чикаго, Илинойс и от тогава живеела там. Всеки четвъртък въззивникът говорел по телефона със сестра и знаел, че в петък тя говорила с родителите им. В началото на месец октомври 2015 г. си дошъл от Испания, където живеел и работел от 1996 г., за да урежда въпроси, свързани с трудовия му стаж.. Посетил родителите си в с. Брусарци. На 09.10.2015 г., петък, докато бил при родителите си, сестра му се обадила по телефона и тогава първо родителите, а после и той говорили с нея. След това нямал никакви контакти с нея. Родителите му починали. Той продължил да работи и живее в Испания, като работел в охранителна фирма, която си сътрудничела с полицията. По негова молба един от испанските офицери направил неофициално запитване до полицията в Чикаго за сестра му. В отговор била получена информация, че Ю. Х. била осъдена на 186 дни за документална измама и кражба и след като била освободена от затвора през месец април 2016 г. трябвало всеки месец да се подписва в полицията в продължение на четири години. Тя обаче не се явила нито веднъж да се подпише и била обявена за издирване, но без резултат. Тази информация му била

предоставена неофициално от колега полицаи и той не разполагал с документ, с който да я удостовери.

След това няма данни за осигуряване на лицето, както и за трудова заетост, няма данни Х. да е ползвала здравни услуги, да е правила избор на личен лекар и да е посещавала такъв; същата не е декларирила да е придобила имущества и МПС, не е подавала годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, не е лекувана и не се води на диспансерно наблюдение в ЦПЗ, след регистрираното напускане на Република България през ГКПП Аерогара София на 16.02.2013 няма данни тя да е пресичала държавните ни граници, няма данни да ѝ е изплащана пенсия и/или трудово възнаграждение на територията на страната; срещу нея и по нейно искане не са образувани изпълнителни дела; няма извършени вписвания и отбелязвания по именната ѝ партидата, направени след посочената дата.

Други доказателства за твърденията си въззивникът не е ангажирал в настоящето производство.

При тази фактическа установеност, въззивния съд достига до следните изводи от правна страна :

Жалбата е основателна по изложените в нея доводи.

От приетите за установени факти, следва извода, че са налице материално правните предпоставки, предвидени с разпоредбата на чл. 9 от ЗЛС-отсъствието на Ю. А.а Х. от деня, за който се отнася последното известие за нея е продължило повече от година, като понастоящем за нея няма никакви данни от шест години и осем месеца. Законът свързва обявяването на отсъствието на едно лице само с изтичането на определен срок – по-дълъг от една година, през който да няма никакви известия за или от лицето.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗЛС, когато някой изчезне и няма сведения за него, районният съд по молба на заинтересованото лице или прокурора назначава лице, което да го представлява, да извършва всякакви действия на управление и да взема всички други мерки за запазване на неговите интереси. В настоящият случай, отсъстващата Ю. Х. няма законен представител и няма данни да има пълномощник, а за нейн представител се иска да бъде назначен нейният брат – въззивникът Ц. А. Е..

Предвид горното, обжалваното решение, като неправилно, следва да се отмени, а молбата за обявяване на отсъствието на лицето Ю. А.а Х. – да се уважи, като въззивникът бъде назначен за представител на отсъстващата.

Мотивиран от гореизложеното, Софийски градски съд, Гражданско

отделение, II^{ри} брачен въззивен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20083586 от 31.03.2021 г., постановено по гражданско дело № 22118 по описа за 2019 г., Софийски районен съд, III гражданско отделение, 86 състав, **и вместо него ПОСТАНОВИ :**

ОБЯВЯВА ОТСЪСТВИЕТО на *Ю. А.а Х.*, с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. София, СО, Район „Сердика“, ул. „*****, и настоящ адрес в САЩ, на основание чл. 9 от ЗЛС.

НАЗНАЧАВА *Ц. А. Е.*, с ЕГН 6302194027, за представител на *Ю. А.а Х.*, с ЕГН *****, на основание чл. 8, ал. 1 от ЗЛС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване (чл. 537, ал. 1 от ГПК).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____